

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115226080
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115226080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: E. K., nar. XX.XX.XXXX, R. XX, R. D. G., zastúpený advokátom JUDr. Petrom Harakálym, so sídlom Mlynská 28, Košice, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu liečebných nákladov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/227/2015 - 81 zo dňa 5.októbra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti istiny potvrdzuje.
V časti úrokov z omeškania rozsudok súdu prvej inštancie zmeňuje tak, že žalobu v tejto časti zamieta. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.250,- € spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.250,€ od 19.08.2015 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keď o výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že dokazovaním, ktoré vo veci vykonal zistil, že uznesením Okresného úradu justičnej polície PZ v Pezinku zo dňa 01.04.2003, ČVS: O.-XXX/XXXX U., bolo G. Š., narodenému XX.XX.XXXX, vznesené obvinenie za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 25.01.2003 o 8,30 hod. na ceste II/503, v km 30.10, smerom E. - H., viedol osobné motorové vozidlo značky D. D., Y.: R.-XXX-N., s ktorým neprispôobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky, svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, následkom čoho v pravotočivej zákrute na zľadovateľom povrchu cesty nezvládol vedenie vozidla, s vozidlom zišiel z cesty a narazil do stromu pri ľavom boku cesty, pričom spôsobil dvom spolujazdcov ťažké ujmy na zdraví s dobou liečenia PN nad 12 mesiacov. Jedným zo spolujazdcov bol žalobca. Krajský súd v Bratislave vo veci o mimoriadne zvýšenie bolestného a sťaženie spoločenského uplatnenia rozsudkom zo dňa 14.05.2008, č.k. 4Co/166/2007-220 zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.02.2007, č.k. 11 Ct/18/2003-177 tak, že zaviazal žalovaného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., zaplatiť žalobcovi okrem už prisúdenej sumy súdom prvej inštancie sumu vo výške 100.466,73 €. Odvolací súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania ako aj náhradu trov štátu. Z obsahu odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že výsledkom dokazovania v rámci prvoinštančného konania bolo ustálené, že žalobca utrpel vážne zranenia, zlomeninu tela 12. hrudného stavca s posunom, vykĺbenie medzi 11. a 12. hrudným stavcom, čo si vyžiadalo operácie, poškodenie miechy (rozdrvenie), kompletnú obrnu dolných končatín s vyradením zvieračov, zlomeniny priečnych výbežkov 12. hrudného až 4. driekového stavca vpravo, otras mozgu prvého stupňa, pohmoždenie

brucha, pohmoždenie pľúc obojstranne v dolných častiach, zlomeninu 12. rebra vpravo s jeho vykĺbením, zlomeninu tela ľavej lopatky, v dôsledku ktorých sa musel podrobiť aj viacerým operačným zákrokom a rehabilitáciám. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že u žalobcu ide o jedno z najzávažnejších poškodení zdravia obzvlášť vysokého stupňa, v dôsledku ktorého došlo u neho k ochrnutiu dolných končatín, odkázaného na vozík, plienky a urinálny systém, vyžadujúceho asistenciu, pomoc inej osoby počas 24 hodín, a to aj pri bežných úkonoch, neschopného fyzickej práce a so značnou obmedzenosťou uplatniť sa v pracovnom, rodinnom živote s nemožnosťou pohlavného života a s vyradením tiež z bežných športových činností, plnohodnotnejšieho kultúrneho, či spoločenského života. K tomuto závažnému poškodeniu zdravia žalobcu došlo v mladom produktívnom veku 30 rokov. Žalobca listom zo dňa 04.08.2015 prostredníctvom svojho právneho zástupcu požiadal žalovaného o úhradu sumy vo výške 4.250,- €, ktorá je spojená so zaobstaraním rehabilitačnej pomôcky T. H. G., na základe odporúčania lekárky W. G.. Y. A. z NRC L.. Z potvrdenia pre potreby rehabilitanta zo dňa 11.05.2015, vyhotoveného ošetrojúcim lekárom spinálne jednotky A G.. Y. A. vyplýva, že žalobca napriek kompletnej miechové lézii ASIA A s obrazom paraplégie dolných končatín, s poruchami citlivosti a ovládania sfinkterov preukázal výborné adaptačné fyzické i psychické schopnosti. Príkladnou spolupracou pri plnení rehabilitačného programu dosiahol dokonca možnosť krátkej chôdze náhradným, tzv. kvádrovým mechanizmom s pomocou extačných vertikalizačných plastových ortéz v bradlovom chodníku. Významne sa zlepšila sebestačnosť rehabilitanta pri bežných denných činnostiach a presunoch. Na dlhé trate sa naučil ovládať mechanický vozík. Cieľom NRC Kováčová je okrem iného motivácia mentálne a fyzicky zdatných rehabilitantov k športovým aktivitám. Využívanie handbike predstavuje jednu z najlepších možností na udržiavanie dobrej fyzickej kondície paraplegika, posilňovanie svalstva horných končatín a trupu, prevenciu komplikácií z inaktivity hendikepovaných. Znamená aj rozšírenie možnosti aktívneho života človeka s trvalým postihnutím pohybového aparátu. Z faktúry č. XXXX zo dňa 17.06.2015 vyplýva, že dodávateľ M. R., N. XXX/XX, M. vyrobil a predal žalobcovi výrobok T. H. G. za cenu 4.250,- €. Táto suma bola z účtu žalobcu poukázaná na účet dodávateľa dňa 26.06.2015. Žalovaný informoval žalobcu listom zo dňa 18.08.2015, že zakúpenie T., napriek tomu, že bolo doporučené lekárom, je nadštandardným nákladom a nie je možné ho preplatiť z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ide o športové náradie, nejedná sa o zdravotnú ani rehabilitačnú pomôcku, aj keď je určený pre telesne postihnutých. Z toho dôvodu ho nepreplácajú ani zdravotné poisťovne, ani Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný v čase uplatneného nároku (ďalej len "zákon č. 381/2001 Z.z."), § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď poukázal nato, že aj keď poškodený dostáva väčšinu liečebných úkonov v prípade potreby z prostriedkov príslušnej poisťovne bezplatne (hoci na to prispieva platením poistného), môžu mu okrem toho vzniknúť rôzne náklady spojené s liečením, ktoré poisťovňa neuhrádza. Na ich náhradu má poškodený právo, ak ide o účelné náklady spojené s liečením. V súvislosti so škodou na zdraví sa uhrádzajú náklady skutočne a účelne vynaložené na liečenie poškodeného. Účelne vynaloženými nákladmi spojenými s liečením sa okrem iného rozumiejú výdaje na zdravotné a rehabilitačné pomôcky. Nákladmi podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú nielen účelne vynaložené náklady v užšom zmysle, teda výdavky, ktoré poškodený priamo vynaložil na dosiahnutie zlepšenia zdravotného stavu alebo na vyliečenie, ale i v širšom zmysle, keď sa do nákladov liečenia počítajú výdavky spojené s rehabilitačnou liečbou. V prejednávanom spore nebolo medzi sporovými stranami sporné, že žalobca v dôsledku dopravnej nehody bol vážne poškodený na svojom zdraví s trvalými následkami prevádzkovateľom motorového vozidla, ktorý mal uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným. Žalobca si u žalovaného uplatnil nárok na úhradu vynaloženého nákladu na zakúpenie handbike, využívanie ktorého mu odporučila ošetrojúca lekárka v Národnom rehabilitačnom centre L.. Žalovaný označil tento predmet ako športovú pomôcku, ktorá bezpochyby rozširuje možnosti športových aktivít žalobcu, avšak ide primárne o voľnočasovú aktivitu, a to tak u zdravej osoby, ako aj osoby so zdravotným hendikepom. Súd prvej inštancie uviedol, že Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky vedie zoznam kategorizovaných zdravotníckych pomôcok, kedy v zmysle § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 363/2011 Z. z. o rozsahu a podmienkach úhrady liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín na základe verejného zdravotného poistenia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný v čase uplatneného nároku, ministerstvo pri zaraďovaní prihliada na: klinickými skúškami alebo kritickým hodnotením vedeckej literatúry zaoberajúcej sa bezpečnosťou, výkonnosťou, charakteristickými vlastnosťami a účelom určenia zdravotníckej pomôcky; potvrdenú získanú kvalitu

života; potvrdený liečebný prínos zdravotníckej pomôcky; potvrdenú podporu stabilizácie zdravotného stavu; potvrdené zlepšenie zdravotného stavu alebo vylúčenie jeho zhoršenia.

1.3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná pomôcka nie je kategorizovanou pomôckou, čo znamená, že tento predmet by mal slúžiť vo všeobecnosti na rehabilitáciu všetkých pacientov so zníženou schopnosťou pohybu. Mal však za to, že je potrebné v každom jednotlivom prípade pristúpiť k hodnoteniu "rehabilitačnej pomôcky" individuálne, zhodnotením závažnosti narušenie zdravia, v prejednávanej spore nemennosťou zdravotného stavu žalobcu, na jeho mladý vek, kedy je odkázaný na pomoc iných osôb, ako aj v neposlednom rade na to, že do tejto tragickej životnej situácie sa nedostal vlastným pričinením, či predmetnou pomôckou možno získať lepšiu kvalitu života, jej liečebný prínos, ako aj podpora stabilizácie zdravotného stavu žalobcu. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, s poukazom na vyjadrenie ošetrojúceho lekára v Národnom rehabilitačnom centre L., že pri tak závažnom trvalom poškodení pohyblivosti dolných končatín je potrebné predchádzať komplikáciám spôsobeným inaktivitou žalobcu, posilňovaním a udržiavaním fyzickej kondície a posilňovaním svalstva horných končatín a trupu. Práve za týmto účelom, ktorý má jednoznačne rehabilitačný liečebný charakter a slúži na udržanie zdravotného stavu žalobcu aspoň v určitej mozgnej kvalite, si na odporúčanie ošetrojúceho lekára zakúpil a pravidelne využíva spornú rehabilitačnú pomôcku žalobcu. Ako vyplýva z lekárskeho potvrdenia, žalobca v oblasti rehabilitácie svojho trvalého poškodenia zdravia dosiahol určitý stupeň a spĺňa tak všetky predpoklady k účelnému užívaniu tohto prístroja a jeho pozitívnych účinkov. Námietku žalovaného, že pomôcka nemôže slúžiť ako predmet mobility, vyhodnotil súd ako neopodstatnenú, keďže ani sám žalobca netvrdil, že by mala nahradiť špeciálne upravený invalidný vozík, príp. motorové vozidlo, ktoré žalobca na svoju prepravu využíva. Súd prvej inštancie vzhľadom na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bola dostatočne preukázaná účelnosť vynaloženia nákladu na nákup handbiku ako nákladu súvisiaceho s liečebným procesom a zlepšením alebo stabilizáciou zdravotného stavu poškodeného a preto žalobcovi priznal uplatnený nárok.

1.4. Rozhodnutie v časti úrokov z omeškania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami zákona § 11 ods. 7,8 zákona č. 381/2001 Z.z., § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaný v priebehu konania v súvislosti s uplatnenými úrokmi z omeškania poukázal na ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z.. Súd prvej inštancie mal zato, že citované ustanovenie sankcionuje žalovaného pre prípad, že v lehote 15 dní od prešetrovania škodovej udalosti neposkytne poisťné plnenie. V prejednávanej spore však k žiadnemu prešetrovaniu škodovej udalosti nedošlo, keď žalovaný žalobcovi listom zo dňa 18.08.2015 len oznámil, že zakúpenie handbiku je nadštandardným nákladom a nie je ho možné preplatiť z povinného zmluvného poistenia. Súd dospel k záveru, že nemôže byť na škodu poškodenému, keď žalovaný v danom čase nesprávne posúdil uplatnený nárok, preto v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi z priznanej sumy i úrok z omeškania vo výške určenej § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení platnom v čase začatia omeškania.

1.5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadala aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanému náhradu trov konania vrátane konania odvolacieho. Poukázal na odôvodnenie rozsudku (bod 19,20,21) a mal zato, že súd nesprávne, a bez opory vo vykonanom dokazovaní, zaradil športovú pomôcku Handbike VIPERA MTB, teda pomôcku na voľnočasovú aktivitu žalobcu medzi "rehabilitačné pomôcky" a na základe uvedeného nesprávneho posúdenia podradil obstarávaciu cenu tohto športového náčinia v sume žalovanej istiny medzi účelné náklady spojené s liečením v zmysle § 449 ods.1 Občianskeho zákonníka. Náklady spočívajúce v nákladoch na zakúpenie športovej pomôcky Handbike VIPERA MTB nemožno považovať za účelné náklady spojené s liečením v zmysle §-u 449 Občianskeho zákonníka. V predmete udávaného nákladu liečenia, Handbike (ručný bicykel) VIPERA MTB, sa nejedná o rehabilitačnú ani o zdravotnú pomôcku ale o športové náradie (ako športové náradie a nie ako rehabilitačná, či zdravotná pomôcka je aj prezentovaná jej predajcom). Handbike nie je určený výlučne hendikepovaným, môžu ho na športovanie používať aj osoby bez telesného postihu. V tejto disciplíne sa usporadúvajú aj športové súťaže, a radí sa medzi cyklistické disciplíny. Uviedol, že nepopiera, že Handbike (ručný bicykel) rozširuje možnosti športových aktivít žalobcu a že všeobecne sa vhodnej športovej aktivite pripisujú priaznivé účinky, avšak treba mať na zreteli, že športová aktivita (ak opomenieme profesionálnych športovcov) je primárne voľnočasová aktivita a to tak u zdravého človeka ako aj osoby poškodenej

na zdraví (osoby so zdravotným hendikepom). Subsumovať náklady na voľnočasové aktivity vrátane športových aktivít pod pojem „účelné náklady spojené s liečením“ by podľa nás znamenalo dať tomuto pojmu príliš široký význam. Poukázal tiež nato, že náklad vynaložený na veci alebo požitky, ktoré vylepšujú kvalitu života poškodeného nie je automaticky možné radiť medzi účelné náklady spojené s liečením. Voľnočasové aktivity majú vplyv na vnímanie kvality života aj u osôb nepoškodených na zdraví, a môžu pozitívne ovplyvniť psychický stav každého jedinca, ale nemožno zároveň uzavrieť, že ak ich vykonáva osoba poškodená na zdraví (a zlepšujú jej subjektívne vnímanie kvality života) nadobúdajú výdavky s nimi spojené zároveň aj charakter účelne vynaložených nákladov spojených s liečením. Voľnočasovú aktivitu akou je šport žalovaný nepovažuje za súčasť liečebného procesu.

2.1. Pre určenie toho, či v určitom výdavku za vec ide o náklady spojené s liečením nie je určujúce to, že obstaraná vec slúži výlučne osobe poškodenej na zdraví ani to, že prispieva k zlepšeniu kvality jej života, ale najmä to, či preukázateľne ide o vec, ktorá z medicínskeho hľadiska slúži účelne liečbe poškodeného. K preukázaniu uvedeného považujeme za potrebné odborné vyjadrenie z oblasti zdravotníctva a farmácia. Žalobca predložil k žalobe potvrdenie „ošetrojúceho lekára spinálnej jednotky“, v ktorom sa uvádza, že „zabezpečenie handbiku pre pána Arvensisa možno z odborného hľadiska vrelo odporučiť“, zároveň sa v potvrdení vyššie konštatuje (zvýraznenie vykonané žalovaným), že „cieľom NRC Kováčova je okrem iného motivácia mentálne a fyzicky zdatných rehabilitantov k športovým aktivitám. Využívanie handbike-u predstavuje jednu z najlepších možností na udržanie dobrej fyzickej kondície paraplegika, posilňovanie svalstva horných končatín a trupu, prevenciu komplikácií z inaktivity hendikepovaných.“ Z uvedeného podľa nás plynie, že aj lekár kladie zakúpený handbike do oblasti športovej aktivity, rozšírenia možností aktívneho života, udržiavania kondície a posilňovania (nepoškodených častí tela), a nie priamo ako imanentnú súčasť liečebného alebo rehabilitačného procesu. Žalovaný poukázal aj na závery v rozhodnutí Krajského súdu Bratislava z 19.07.2016 sp.zn. 8Co/181/2013 v ktorom sa okrem iného uvádza, že „Odvolací súd však dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 449 ods. 1 Obč. zákonníka pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených žalobkyňou na nákup stacionárneho bicykla. Hoci sa tento podľa znaleckého posudku často používa v rehabilitácii, a ktorý žalobkyňa taktiež používala na rehabilitáciách v nemocnici, podľa názoru odvolacieho súdu pri posudzovaní účelnosti týchto nákladov, je potrebné prihliadnúť na jeho širšie využitie, keď nejde len o rehabilitačnú/zdravotnú pomôcku, ale zároveň aj o zariadenie používané na športové účely, a i keď žalobkyňa rehabilitovala individuálne aj doma dlhodobo, nebolo nevyhnutné vynaloženie nákladov na kúpu stacionárneho bicykla, keď pokračovanie v domácej rehabilitácii jej umožňovala už reflexná lopta reflexball, čo podľa názoru odvolacieho súdu možno považovať za dostatočnú pomôcku slúžiacu na následné domáce rehabilitovanie po ukončení rehabilitácií absolvovaných v nemocnici.“ V tomto prípade (na rozdiel od vyššie citovaného) ani nebolo preukázané, že by žalobca v rámci rehabilitácií vykonávaných v príslušnom zariadení rehabilitoval aj s použitím takejto (alebo obdobnej) pomôcky a ani nebolo potvrdené, že pomôcka (náčinie) typu Handbike je štandardne využívaná pri rehabilitáciách pri takom zdravotnom postihnutí akým trpí žalobca. Zopakoval tiež argumentáciu z konania, že obmedzené možnosti žalobcu na vykonávanie športovej činnosti (napr. „klasického“ bicyklovania), boli odškodnené v rámci náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka.

2.2. Žalobca osobitne namietal rozhodnutie v časti úrokov z omeškania, keď poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku (bod 23, 24) a trval na tom, že bolo potrebné pristúpiť k aplikácii § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. . Súd si mylne vykladá pojem šetrenie škodovej udalosti (aj keď neuvádza priamo, čo by pod tento pojem podľa názoru súdu malo spadať resp. čo znamená tento pojem podľa úvahy súdu), ak usudzuje, že list žalobcovi s negatívnou odpoveďou na vznesenú požiadavku náhrady nákladov na zakúpený Handbike znamená, že k žiadnemu šetreniu nedošlo. Práve naopak, uvedený list dokazuje, že žalovaný (poisťovateľ) ohľadom vzneseného nároku konal, a teda šetril vznesenú požiadavku z hľadiska jej dôvodnosti resp. z hľadiska rozsahu jeho povinnosti plniť. Je síce pravdou, že šetrenie skončilo s negatívnou odpoveďou, čo však nemôže znamenať, že k prešetreniu nedošlo. Až po skončení šetrenia plynie poisťovateľovi lehota 15 dní na poskytnutie poistného plnenia. Uviedol, že od obdržania uplatnenia nároku po odoslanie odpovede neuplynulo ani 15 dní, keďže uplatnenie nároku u žalovaného nastalo 7.8.2018 (viď. príloha žaloby- list žalobcu z 4.8.2015 s doručenkou osvedčujúcou prevzatie žalovaným 07.08.2015) a list s odpoveďou bol spísaný a odoslaný 18.08.2015.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že na všetky námietky žalovaného v podanom odvolaní reagoval a odpovedal už v konaní pre súdom prvej inštancie, keď sa v konaní pred okresným súdom opieral najmä o lekárske potvrdenie G. Y. A. zo dňa 11.5.2015, ktoré nebolo žiadnym relevantným dôkazom spochybnené. Ako vyplýva z uvedeného potvrdenia, žalobca trpí v dôsledku poškodenia miechy paraplégiou dolných končatín. Práve pre závažné trvalé poškodenie pohyblivosti dolných končatín sú sprievodným rizikovým

faktorom v takýchto prípadoch komplikácie spôsobené inaktivitou postihnutých osôb. Keďže týmto komplikáciám je potrebné preventívne predchádzať, je potrebné u postihnutej osoby posilňovať a udržiavať dobrú fyzickú kondíciu a posilňovať svalstvo horných končatín a trupu. Práve za týmto účelom, ktorý ma jednoznačne rehabilitačný liečebný charakter a slúži na udržanie zdravotného stavu žalobcu aspoň v určitej možnej kvalite, bolo žalobcovi zo strany uvedenej lekárky odporúčané zakúpenie predmetného prístroja. Ak by používanie uvedeného prístroja nemalo na zdravotný stav žalobcu pozitívny vplyv a efekt, nedošlo by k jeho odporúčaní zo strany lekára z odboru rehabilitácie. V prípade tohto prístroja taktiež treba vyzdvihnúť aj jeho motivačný prvok, ktorý často chýba v prípadoch iných rehabilitačných zariadení a prístrojov, Ako vyplýva z lekárskeho potvrdenia, žalobca v oblasti rehabilitácie svojho trvalého poškodenia zdravia dosiahol určitý stupeň a spĺňa tak všetky predpoklady k účelnému užívaniu tohto stroja a jeho pozitívnych účinkov. Pokiaľ ide o sponchybovanie charakteru uvedeného prístroja a zdôrazňovanie jeho športového charakteru, v danom prípade sa síce nejedná o typickú rehabilitačnú pomôcku, ale je potrebné prihliadať na to, na aký účel uvedená pomôcka slúži, za akým účelom ju žalobca užíva a aké poslanie tento prístroj plní. Je potrebné zdôrazniť, že sa jedná o cvičebný prístroj určený vyslovene pre telesne postihnutých, pretože je prispôsobený užívaniu osobami s poruchou pohyblivosti dolných končatín. Na tom nemení nič ani skutočnosť, že ho môžu a sú schopné používať aj osoby zdravé. Rovnaký argument by sa dal použiť aj v prípade iných typických rehabilitačných pomôcok, ako sú barle, invalidný vozík a podobne. Podstatné je, komu sú tieto pomôcky primárne určené. Mal zato, že je potrebné pri posudzovaní nároku žalobcu a celkovo pri posudzovaní nárokov podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka prihliadnuť na individuálne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Účel použitia konkrétneho prístroja sa môže z prípadu na prípad líšiť a je potrebné zohľadniť konkrétne okolnosti daného prípadu. V prípade žalobcu zakúpený prístroj jednoznačne plní rehabilitačnú funkciu a má na zdravotný stav žalobcu pozitívny vplyv. Uvedené vyplýva z predloženej lekárskej správy. Vzhľadom k jeho účelu a jeho účinku spadá náklad vynaložený na zakúpenie tohto prístroja pod účelné náklady spojené s liečením žalobcu. Žalobca uvedený stroj frekventovane využíva. Podľa ustálenej judikatúry (napr. R 26/1982) je potrebné účelne vynaloženého náklady spojené s liečením vykladať v širšom zmysle a za tieto náklady je potrebné považovať nielen náklady na samotnú liečbu poškodeného, ktoré vedú k zlepšeniu jeho zdravia ale aj náklady napr. na rehabilitáciu poškodeného.

4. Žalobca nevyužil svoje právo a repliku k vyjadreniu žalovaného nepodal.

5. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a 380 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné len v časti priznaných úrokov z omeškania.

7. Ustanovenie § 449 Občianskeho zákonníka zakladá nárok na náhradu nákladov na liečenie, ktorých účelom je obnovenie zdravia, alebo aspoň zlepšenie zdravotného stavu po jeho poškodení; musí ísť o účelné a preukázateľne vynaložené náklady, ktoré neboli hradené zo zdravotného poistenia poškodeného, resp. neboli bezplatné. Pre posúdenie správnosti napadnutého rozsudku v časti priznania žalovanej istiny z hľadiska uplatnených odvolacích námietok je podstatné zodpovedanie otázky účelnosti nákladov vynaložených na liečenie.

7.1. Zákon bližšie nekonkretizuje, čo konkrétne je možné považovať za účelné náklady spojené s liečením, v dôsledku čoho je daný priestor na zohľadnenie osobitostí jednotlivého prípadu. Súdna prax však vykladá pojem účelne vynaložených nákladov spojených s liečením v širšom zmysle (R 26/1982), keď za liečebné náklady považuje nielen náklady na samotnú liečbu poškodeného, ktoré vedú k zlepšeniu jeho zdravia (napr. náklady vynaložené na nákup ortopedických pomôcok či iných zdravotníckych pomôcok), ale aj náklady na rehabilitáciu poškodeného v príslušnom zdravotníckom zariadení, náklady spojené so zabezpečením ošetrovateľa, s potrebným prilepením na strave a pod (R III/1967, s. 53 ods. 4), ba dokonca preukázateľne a účelne vynaložené náklady na návštevy najbližších príbuzných poškodeného v zdravotníckom zariadení priaznivo vplyvajúce a urýchľujúce liečebný proces (R 28/1980). Správnosti výkladu účelnosti liečebných nákladov nasvedčujú aj novšie rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR (pozri rozhodnutia sp.zn. 25 Cdo 1875/2003, 25 Cdo 5168/2016, 25 Cdo 3157/2018). V zmysle citovaných rozhodnutí je potrebné ustanovenia § 449 Občianskeho zákonníka potrebné vykladať širšie a to tak, že zakladá nárok na náhradu na náhradu nákladov liečenia, ktorých účelom je v prvom rade obnovenie zdravia alebo aspoň zlepšenie zdravotného stavu poškodeného po škodovej udalosti, ďalej ale tiež udržanie viacej či menej stabilizovaného zdravotného stavu a to aj v

situácii, keď sa Ďalšie zlepšenie nepredpokladá. Aj keď citované rozhodnutia boli vydané Najvyšším súdom ČR sú plne akceptovateľné aj na daný prípad, keďže na ust. § 449 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje rovnaká právna úprava.

8. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na liečenie nákupom Handbiku VIPERA MTB v zmysle vyššie uvedených zásad postupoval. Prijatý záver o tom, prečo poškodenému vznikol nárok na náhradu nákladov spojených s nákupom tejto pomôcky dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.), keď odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené. Na predmetné odôvodnenie čo sa týka priznanej istiny poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

9. Žalovaný v odvolaní trval na argumentácii ako na súd prvej inštancie, že športovú pomôcku Handbike VIPERA MTB, teda pomôcku na voľnočasovú aktivitu žalobcu nie je možné zaradiť medzi "rehabilitačné pomôcky" a voľnočasovú aktivitu akou je šport nie je možné považovať za súčasť liečebného procesu.

9.1. Odvolací súd považuje túto argumentáciu žalovaného za nedôvodnú. Ako už bolo uvedené vyššie pri zohľadnení účelnosti liečebných nákladov je potrebné zohľadniť špecifiká a osobitosti každého jednotlivého prípadu. S potvrdenia vyhotoveného ošetrojúcim lekárom spinálne jednotky A G.. Y. A. zo dňa 11.5.2015 (č.l. 13 spisu) je vyplýva, že „.....“ žalobca napriek kompletnej miechové lézii ASIA A s obrazom paraplegie dolných končatín, s poruchami citlivosti a ovládania sfinkterov preukázal výborné adaptačné fyzické i psychické schopnosti. Príkladnou spoluprácou pri plnení rehabilitačného programu dosiahol dokonca možnosť krátkej chôdze náhradným, tzv. kvádrovým mechanizmom s pomocou extačných vertikalizačných plastových ortéz v bradlovom chodníku. Významne sa zlepšila sebestačnosť rehabilitanta pri bežných denných činnostiach a presunoch. Na dlhé trate sa naučil ovládať mechanický vozík. Cieľom NRC L. je okrem iného motivácia mentálne a fyzicky zdatných rehabilitantov k športovým aktivitám. Využívanie handbike predstavuje jednu z najlepších možností na udržiavanie dobrej fyzickej kondície paraplegika, posilňovanie svalstva horných končatín a trupu, prevenciu komplikácií z inaktivity hendikepovaných. Znamená aj rozšírenie možnosti aktívneho života človeka s trvalým postihnutím pohybového aparátu. Zabezpečenie handbiku možno z odborného hľadiska vrelo odporučiť.“

9.2. Právo na zlepšenie života, teda aj zdravotného stavu je zaručené Ústavou SR a tiež Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd. Odvolací súd zastáva názor, že účelná liečba, a teda aj náklady na ňu, však nie sú len otázkou konečného výsledku uzdravovacieho procesu, ale aj otázkou jeho priebehu. Každá zložka liečebného procesu, ktorá prispeje nielen k priaznivému výsledku liečenia, ale aj k jeho priaznivejšiemu priebehu, je pre liečenie účelná a účelne vynaložené sú potom aj náklady na ňu vynaložené. Je všeobecne známy význam vplyvu ľudskej psychiky na organizmus ako celok, keď psychické stavy človeka sú schopné sa prejaviť na jeho fyzickom zdraví. Lekárska veda tieto vplyvy označuje ako psychosomatické. Tak aj priaznivé duševné rozpoloženie pacienta, a to v zásade každého, nepochybne pozitívne prispieva aj k liečeniu poranení tela. Preto je potrebné vytvorenie aspoň základných objektívnych predpokladov pre duševnú pohodu pacienta považovať za pozitívny príspevok k celkovému priebehu liečebného procesu. Vzhľadom na poškodenie zdravia žalobcu (paraplegia dolných končatín, s poruchami citlivosti a ovládania sfinkterov) možno považovať nákup Handbiku VIPERA MTB v užšom zmysle aj keď za nejedná úplne o rehabilitačnú pomôcku za objektívne spôsobilé navodiť u žalobcu priaznivejšie psychické rozpoloženie, a rovnako slúži aj na jeho prevenciu komplikácií z inaktivity žalobcu ako hendikepovaného paraplegika.

10. Vzhľadom na osobitosť poškodenia zdravia žalobcu a špecifickosť prípadu tak ako bola popísaná vyššie (pozri odsek 9.1,9.2), ktorú je potrebné posudzovať individuálne neobstojí bez ďalšieho obrana žalovaného, ktorý poukazoval aj na závery v rozhodnutí Krajského súdu Bratislava z 19.07.2016 sp.zn. 8Co/181/2013 v ktorom sa okrem iného tento uviedol, že „Odvolací súd však dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených žalobkyňou na nákup stacionárneho bicykla....“. Odvolací súd poukazuje nato, že mu nie je známe poškodenie zdravia žalobkyne v tomto konaní ani žiadne iné skutkové okolnosti v prejednávanej veci a preto nie je možné len vzhľadom na závery v tomto rozhodnutí bez ďalšieho dospieť k záveru o neúčelnosti liečebných nákladov pri kúpe Handbiku VIPERA MTB.

10.1. Nadovšetko právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 8 ods.

3, § 20 ods. 1 písm. b/, § 21, § 22 a § 23 ods. 1 písm. b/). V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je žiaduce, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať na akékoľvek rozhodnutie iného súdu, či iného senátu toho istého súdu, existencia odlišnej rozhodovacej činnosti je totiž síce nežiaduca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe súdov v určitých prípadoch nie je vylúčené, že súbežne budú popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky nepristupujú úplne identicky.

11. Za nedôvodné považuje odvolací súd aj námietky žalovaného, že obmedzené možnosti žalobcu na vykonávanie športovej činnosti (napr. „klasického“ bicyklovania), boli odškodnené v rámci náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 444 Občianskeho zákonníka.

11.1. Vyplatená jednorazová náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia materiálne neobsahuje súčasne tiež nárok poškodeného na náhradu zakúpených pomôcok, na používanie ktorých je v dôsledku poškodenia zdravia podľa lekárskeho posudku objektívne odkázaný. Odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia nie je materiálne určené na to, aby z tohto samostatného nároku vyplateného jednorazovo poškodený znášal aj náklady liečenia, či nákup pomôcok a predmetov, na ktorých používanie je v dôsledku poškodenia zdravia objektívne odkázaný.

12. Obsah odvolania žalovaného čo sa týka priznanej istiny nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti istiny podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

13. Za dôvodné je však potrebné považovať odvolanie žalovaného pokiaľ ide o úroky z omeškania, v časti v ktorej súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

14. Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

15. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

16. Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

17. Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že v prípade peňažného plnenia zo strany poisťovateľa, je vznik práva požadovať okrem istiny aj zaplata úrokov z omeškania, podmienený tým, že poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona, teda, že bez zbytočného odkladu nezačne prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti toto prešetrovanie neukončí a neoznámí poškodenému výšku poistného plnenia, alebo mu v uvedenej lehote neposkytne písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie.

18. Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 26. februára 2019 sp.zn. 1 Cdo 212/2017 uviedol, že „Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania je upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. a je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z.z. Z právnej úpravy možno vyvodíť, že umožňuje úročenie poistného plnenia v tých prípadoch, keď si poisťovateľ nesplní svoju povinnosť uloženú mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti, a tiež keď poškodenému zašle oneskorené vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie, t. j. povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo

vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Sankcia v podobe úroku z omeškania má však inú povahu, už sa nejedná o nárok poškodenej osoby, ktorý si môže, ale nemusí uplatniť (ako je to obvyklé pri omeškaní v občianskoprávných vzťahoch). Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákon o poistení zodpovednosti ukladá poisťovateľom automaticky túto sankciu ako povinnosť, teda bez ohľadu, či si úrok z omeškania poškodený uplatní alebo nie; iba výška úroku z omeškania sa posudzuje podľa občianskoprávných predpisov a jeho vykonávacieho nariadenia.

19. V preskúmvanej veci je nesporné, že k predmetnej poistnej udalosti došlo dňa 25.1.2003. Žalobca listom zo dňa 4.8.2015, ktorý bol doručený žalovanému dňa 7.8.2015 požiadal o poskytnutie poistné plnenia v žalovanej výške. Žalovaný listom zo dňa 18.8.2015 oznámila poškodenému žalobcovi, že poistné plnenie vo výške 4.250,-€ neposkytne, keď zakúpenie Handbike je nadštandardným nákladom a nie je ho možné preplatiť z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uvedeným si žalovaný splnil všetky povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. Žalovaný nebol preto povinný uhradiť žalobcovi úroky z omeškania. Do omeškania by sa žalovaný dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. (rozsudok NS SR zo dňa 26. februára 2019 sp.zn. 1 Cdo 212/2017).

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznania úrokov omeškania v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia zmenil (§ 388 C.s.p.) tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

21. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a v súlade s § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p.. Žalobca sa svojou žalobou domáhal zaplata istiny vo výške 4.250,-€ a úroku z omeškania vo výške 5,05% z tejto sumy odo dňa 19.8.2015, pričom úspech dosiahol v časti istiny a v časti úrokov z omeškania, dosiahol úspech žalovaný, keď tieto úroky po vyčíslení ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu predstavujú sumu 823,79€. V danom prípade úspech žalobcu v konaní predstavuje 4.250/5.073,79 (žalovaná čiastka 5.073,79€ t.j. 4.250,-€ +823,79€; priznaných 4.250€), úspech žalovaného predstavuje 823,79/5.073,79 (5.073,79€ - 4.250,-€ = 823,79€ t.j. suma, ktorá bola voči žalovanému zamietnutá) a pomer úspechu žalobcu potom predstavuje 3.426,21/5.073,79 (4.250€ - 823,79€ = 3.426,21€) t.j. 0,68(68%). O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).